

พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโรคกัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการควบคุมโรคกัณฑ์บางชนิดในท้องที่บางแห่ง เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโรคกัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคกัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โรคกัณฑ์ควบคุมตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโรคกัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นโรคกัณฑ์ที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ และภายในท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ การยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่น ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแห่งท้องที่ การนำหรือการขนย้ายโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้แต่ละครั้ง ต้องได้รับหนังสืออนุญาตทุกครั้ง และผู้นำหรือขนย้ายต้องนำหนังสืออนุญาตนั้นกำกับกับการนำหรือการขนย้ายไปด้วยทุกครั้ง

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

มาตรา ๕ หนังสืออนุญาตให้จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกหนังสืออนุญาต

ถ้าผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนหนังสืออนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตนั้น

การสั่งไม่อนุญาตตามวรรคสอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดออกคำสั่งเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอกระทำการใด ๆ เพื่อมิให้โภคภัณฑ์ตามที่ระบุไว้ในคำขอต่ออายุหนังสืออนุญาตอยู่ในเขตท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ต่ออายุหนังสืออนุญาตดังกล่าว และเมื่อได้ดำเนินการเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอมีหนังสือแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบด้วย

มาตรา ๖ ผู้ใดมีโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ไว้ในครอบครองก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่เห็นควรไม่อนุญาต ให้นำความในมาตรา ๕ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ โภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโรคกักกัน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓

ลำดับที่	จังหวัด	อำเภอ
๑	เชียงราย	เชียงของ เชียงแสน เทิง แม่จัน แม่ฟ้าหลวง แม่สาย เวียงแก่น
๒	เชียงใหม่	เชียงดาว ไชยปราการ ฝาง แม่อาข เวียงแหง
๓	ตาก	ท่าสองยาง พบพระ แม่ระมาด แม่สอด อุ้มผาง
๔	น่าน	ทุ่งช้าง นาน้อย บ่อเกลือ แม่จริม เวียงสา สองแคว
๕	พะเยา	เชียงคำ กิ่งอำเภอภูซาง
๖	แม่ฮ่องสอน	ขุนยวม ปางมะผ้า ปาย เมืองแม่ฮ่องสอน แม่ลาน้อย แม่สะเรียง สบเมย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการนำสารกาเฟอีนไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง อันเป็นการทำลายสวัสดิภาพของประชาชน และปัจจุบันได้มีการระบุให้เป็นโทษกักกันควบคุมแล้วตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโทษกักกัน พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้มีการนำโทษกักกันควบคุมดังกล่าวไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษ สมควรกำหนดวิธีการควบคุมและวางระเบียบในการนำขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโทษกักกันควบคุมดังกล่าวในท้องที่บางแห่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้